

ΘΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΤΡΙΚΚΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ

Με ανάμεικτα συναισθήματα σήμερα συγκεντρωθήκαμε στο Μητροπολιτικό μας Ναό όλοι μας προκειμένου να προσευχηθούμε στο Θεό κατά την ιερά αυτή ακολουθία του Εσπερινού.

Και είναι πράγματι ανάμεικτα τα συναισθήματα, γιατί αυτή τη στιγμή συνδυάζονται και χωρούν μέσα στην καρδιά μας η συγκίνηση και η χαρά με το πένθος και τον πόνο. Με συγκίνηση και ευγνωμοσύνη προς τον Θεό στεκόμαστε απόψε ενώπιον μιας ιστορικής και ανεπανάληπτης στιγμής για την τοπική μας Εκκλησία.

Για πρώτη φορά εορτάζουμε επισήμως τον Άγιο Δημήτριο τον Γκαγκαστάθη, έναν άγιο σύγχρονο, έναν άγιο που έζησε, διακόνησε, πόνεσε και αγίασε μέσα στον τόπο αυτό. Η αποψινή ιερά σύναξη δεν είναι συνηθισμένη. Είναι μια στιγμή εκκλησιαστικής πληρότητας, μια ώρα κατά την οποία η τοπική μας Εκκλησία δοξολογεί τον Θεό για τα «μεγαλεία» Του και ευχαριστεί για τη φανέρωση της αγιότητας μέσα στον σύγχρονο κόσμο.

Ταυτόχρονα, όμως, η ψυχή μας βιώνει και την κατ' άνθρωπον θλίψη εξαιτίας του δυστυχήματος που συνέβη στην πόλη μας επέφερε το θάνατο σε πέντε νέες αδελφές μας, της Βασιλικής, της Ελένης, της Σταυρούλας, της Αγάπης και της Αναστασίας.

Το τραγικό συμβάν και ο μαρτυρικός θάνατος των νέων αυτών αδελφών μας σκέπασε την πόλη μας ολόκληρη ως πέπλο με θλίψη, πόνο αλλά και ελπίδα, την οποία μας παρέχει η πίστη στον αναστάντα Κύριο και η προσευχή.

Γι' αυτό και αποφασίσαμε η πανήγυρις του Αγίου Δημητρίου, παρά τις μακροχρόνιες προετοιμασίες για να γίνουν με κάθε εκκλησιαστική μεγαλοπρέπεια, να γίνει με τρόπο λιτό και προσευχητικό.

Όπως και ο ίδιος ο τιμώμενος άγιός μας θα ήθελε σε μια τέτοια περίπτωση: να αφήσουμε δηλαδή την εξωτερική μεγαλοπρέπεια και να κλίνουμε το γόνυ της ψυχής και του σώματος με πατρική μέριμνα, αγάπη και ενσυναίσθηση μπροστά στον ανθρώπινο πόνο και να κάνουμε θερμή προσευχή.

Για πρώτη φορά τιμούμε τον Άγιο Δημήτριο τον Γκαγκαστάθη. Και η λέξη «πρώτη» έχει απόψε ιδιαίτερο βάρος. Διότι η πρώτη εορτή ενός Αγίου δεν εγκαινιάζει απλώς μια λατρευτική συνήθεια· εγκαινιάζει μια νέα σχέση της Εκκλησίας με έναν άνθρωπο που έζησε ανάμεσά μας και τώρα πρεσβεύει υπέρ ημών ενώπιον του θρόνου του Θεού.

Η Εκκλησία, αδελφοί μου, δεν αγιοποιεί εκ των υστέρων· αναγνωρίζει. Δεν προσθέτει κάτι στον άνθρωπο, αλλά ομολογεί αυτό που ο Θεός ήδη εχάρισε.

Η αγιοκατάταξη είναι καρπός της συνεργείας του Αγίου Πνεύματος, της συνοδικής ευθύνης και της εμπειρίας του πιστού λαού. Ο Άγιος Δημήτριος δεν αναδείχθηκε άγιος επειδή αποσύρθηκε από τον κόσμο, αλλά επειδή μετέβαλε τον κόσμο σε τόπο αγιασμού και τον γέμισε με αγάπη. Δεν έζησε μακριά από τους ανθρώπους.

Η αγιότητα δεν προϋποθέτει την έρημο, αλλά τον πνευματικό αγώνα, την αγάπη στο Θεό και την προσευχή και γι' αυτό η αγιότητα του αγίου Δημητρίου εμφανίστηκε μέσα στην

ενορία, μέσα στη διακονία, μέσα στην οικογένεια, μέσα στην εργασία και το μόχθο της καθημερινότητας.

Για την τοπική μας Εκκλησία, η παρούσα ιερά ακολουθία αποτελεί μέγα δώρο και μεγάλη ευθύνη. Δώρο, διότι ο Θεός εδόξασε έναν άνθρωπο από τον τόπο μας. Ευθύνη, διότι οφείλουμε να φυλάξουμε το πνεύμα του Αγίου: την ταπείνωση, τη λειτουργική ζωή, την προσευχή, την εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού, την άσκηση, την αγάπη.

Ταυτόχρονα, όμως, είναι και μια πρόσκληση για όλο το πλήρωμα της Ορθοδόξου Εκκλησίας: πρόσκληση προς όλους μας να πιστέψουμε ότι και σήμερα ο Θεός αγιάζει ανθρώπους που ολοκληρωτικά είναι δοσμένοι σε Εκείνον και πως ο αγιασμός είναι δυνατός για όλους μας, αφού ο Κύριος μας είπε «Άγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἁγιάζομαι» (Α΄ Πέτρ. 1, 16).

Ο σημερινός εορτασμός και η τιμή του αγίου Δημητρίου δεν είναι καρπός ανθρώπινης προσπάθειας ή στόχευσης, αλλά μεγάλη ευλογία του Θεού προς την Εκκλησία και τον λαό Του. Όμως μέσα στη ζωή της Εκκλησίας, η χάρη του Θεού συνεργεί με την υπεύθυνη μέριμνα των ποιμένων της.

Για το λόγο αυτό αισθάνομαι την ιερά υποχρέωση να ευχαριστήσω την Επιτροπή Νομοκανονικών της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία με ευθύνη και εκκλησιαστικό φρόνημα ενέκρινε τον φάκελο της αγιοκατατάξεως που κατατέθηκε από την αναξιότητά μου. Ευγνωμονώ βαθυσεβάστως τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ Ιερώνυμο, καθώς και τα μέλη της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου του παρελθόντος έτους, οι οποίοι απέστειλαν τον φάκελο αρμοδίως στο Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Η όλη πορεία προς τη σημερινή ημέρα αποτελεί καρπό ώριμης συνοδικής κρίσεως, η οποία ασκήθηκε με φόβο Θεού, κανονική ακρίβεια και πνευματική διάκριση. Η Ιερά Σύνοδος, δια του Μακαριωτάτου και των σεβασμίων μελών της, ενήργησε όχι απλώς ως διοικητικό όργανο, αλλά ως συλλογικό φρόνημα Εκκλησίας, που αφουγκράστηκε τη φωνή του λαού, μελέτησε υπεύθυνα τα στοιχεία και κατέθεσε ενώπιον της Μητρός Εκκλησίας μία μαρτυρία καθαρή και θεολογικά τεκμηριωμένη.

Με ιδιαίτερη συγκίνηση και υική ευγνωμοσύνη στρέφουμε τον λόγο μας προς την Αυτού Θειοτάτη Παναγιότητα τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο και την περί αυτόν Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Θρόνου.

Η συνοδική υπογραφή στην Πράξη της Αγιοκατατάξεως δεν αποτελεί απλώς διοικητική επικύρωση, αλλά πνευματική σφραγίδα της Μητρός Εκκλησίας «τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι συνδιασκεψαμένης», η οποία χαριτώνει την τοπική μας Εκκλησία και αναγνωρίζει την αγιότητα ως καρπό ζωής εν Χριστῷ.

Η παρουσία της ευλογίας του Οικουμενικού Θρόνου, δια του τιμίου εκπροσώπου του Οικουμενικού Πατριάρχου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυδωνιών κ. Αθηναγόρα, ο οποίος και θα αναγνώσει – ή ήδη ανέγνωσεν – την απόφαση της Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου και την επίσημη Πράξη της Αγιοκατατάξεως, τον οποίον και αδελφοποθήτως ευχαριστούμε για τον φιλότιμο κόπο του να προσέλθει στην ευλογημένη πόλη των Τρικάλων, καθιστά την αποψινή πρώτη εορτή γεγονός πανορθόδοξο.

Ευχαριστώ, επίσης, τον εκπρόσωπο του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου

και της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτωνα.

Αδελφοί μου,

Απόψε δεν τιμούμε απλώς έναν Άγιο. Απόψε ο Θεός μάς υπενθυμίζει ότι η Εκκλησία δεν έπαψε ποτέ να είναι εργαστήριο αγιότητας και ότι η Εκκλησία δεν πορεύεται μόνον με λόγους, αλλά με κανονική μέριμνα, πνευματική φροντίδα και συνοδική ευθύνη.

Ο Άγιος Δημήτριος ο Γκαγκαστάθης γίνεται από σήμερα για όλους μας σημείο ενότητας, πνευματικής αναφοράς και συνοδικής εμπνεύσεως.

Καλούμαστε, λοιπόν, όλοι — κλήρος και λαός — να διαφυλάξουμε την αγιότητα του Αγίου ως ζωντανό παράδειγμα ενότητας, υπακοής και πίστεως, και να συνεχίσουμε τη διακονία της Εκκλησίας με τον ίδιο σεβασμό και τη δέουσα υπακοή στο θέλημα του Θεού.

Δι' ευχών του Αγίου Δημητρίου του Γκαγκαστάθη, ο Κύριος ας ευχηθούμε να αναπαύσει τις ψυχές των αδελφών μας που έπεσαν θύματα του τραγικού δυστυχήματος στο εργοστάσιο «ΒΙΟΛΑΝΤΑ» και να παρέχει την ουράνια παραμυθία και παρηγορία στους οικείους τους αλλά και να αξιώσει την Ιερά Μητρόπολή μας, τον κλήρο και τον ευλαβή λαό, να πορεύονται σταθερά στην πίστη, ενισχυμένοι από τη χάρη των Αγίων, και να δόξαζεται η αγία και ομοούσιος και αδιαίρετος Τριάς νυν και αεί, εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.